

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Philippica III

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

Verum si desidebitis, haec duntaxat, ut plaudatis, & laudetis orationem, rerum cura suscipiatur: cum vero gerenda res erit, tergiversamini: nullam equidem video orationem, quae sine vestra opera diligenti cura civitatem servare possit.

LIBANII ARGUMENTVM tertiae in Philippum orationis.

Simplex orationis huius est argumentum. Nam cum Philippus verbo pacem ageret, reuera Athenienses multis iniuriis lacesseret: hortatur eos Orator, ut insurgant, & regem viciantur: quod magnum periculum & ipsis impendeat, & omnibus communiter Graecis.

DEMOSTHENIS TERTIA IN PHILIPPVM Oratio, IX. Hieronymo Vuolfio interprete.

QVVM multa verba fiant, Athenienses, in omnibus ferè concionibus, de iniuriis Philippi, quibus, ex quo pacem fecit, non solum vos, sed & reliquos Graecos afficit: cumque omnes, res ipsa confiteri cogat (etsi id quidem non faciunt) necesse esse & convenire, ut omnes ea tum dicant, tum agant, per quae eius insolentia reprimatur & puniatur: eod redisse tamen omnia negotia, & per incuriam prolapsa esse video: ut verear, ne dictu odiosum, verum tamen sit: Si omnes oratores dicere, vosque decernere velletis ea, per quae res quam afflictissimae fierent: existimare me, statum earum, quam nunc est, non posse fieri deteriorem. Ac multae fortasse sunt causae, cur haec ita se habeant: neque propter unum atque alterum vitium res huc redierunt. potissimum tamen, si rectè consideretis, ij sunt in culpa, qui incundissima dicere malunt, quam utilissima: quorum alij, Athenienses, dummodò, quibus rebus ipsi gloria florent & valent, eas tueantur, nullam futurorum rationem habent: quare nec vos habere oportere putant: alij, eos qui in rerum administratione constituti sunt, criminando & calumniando, nihil aliud faciunt, nisi ut civitas ipsa de se poenas sumat, & ea re occupetur: Philippo autem quiduis & agere, & dicere liceat. Quae instituta ut vilitata vobis, ita causae sunt perturbationis & delictorum. Peto autem à vobis, Athenienses, si quid veri liberè dixerò: ne propterea mihi irascamini: sed sic potius rem consideretis: vos loquendi libertatem in aliis rebus ita communem putatis esse oportere omnibus in vobis degentibus: ut & hospitibus & servis eam impertieritis: ut multos apud vos servos videre est, quiduis loqui liberius, quam civis in quibusdam aliis urbibus: à consulendo autem, omnino eandem repulit. Vnde id consequimini, ut in concionibus fastidiatis, assentationibus deliniti, & omnia quae voluptati sunt, audiat: in rebus autem & factis, de extremis iam periclitemini. Quod si nunc etiam sic affecti estis, non habeo quid dicam. Sin quae in rem vestram sunt, sine adulatione audire vobis: dicere sum paratus. Tametsi enim res omnino malè se habent, multaque per socordiam perierunt: tamè ex, si vos vel nunc officio fungi volueritis, omnes corrigi possunt. Ac mirum fortasse videbitur quod dicam, sed verum: quod praeteritis temporibus fuit pessimum, id ad futura est optimum.

Assentationibus, potius, & calumniatoribus res aduersas acceptas esse referendas.

Veniam petit liberè orationi: suadèque, Philippum qui hostilia faciat, pro hoste vicièdum.

Αἰ μὲντοι καθ' ἑαυτὴν ἀρχὴ τῆς δουρυβήσεως καὶ ἐπαγνέσεως ἀπουδάροντες, εἰ δὲ τὴν πόλιν ἀναδύμενοι οὐχ ὀρθῶς λόγον, ὅς τις ἀνδρῶν τῶν περὶ ὑμῶν ἀπεροσθήκει, δυνήσεται τὴν πόλιν σωσάτω.

LIBANIOT YΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κατὰ Φιλίππου ῥήτου λόγου.

Α Πλὴ τῶ λόγου πύπτου ἢ ὑποθέσεως. Φιλίππου γὰρ λόγῳ μὲν ἐπιβλήτω ἀργῶν, ἔργῳ δὲ πολλὰ ἀδικουῦν. συμβουλεύει τοῖς ἀθῆναιοῖς ὀρθῶς, ἀναδύσασθαι, καὶ ἀμυνάσασθαι τὸν βασιλέα ὡς κινδύου μεγάλου καὶ αὐτοῖς ὀπικρεμῶν, καὶ πᾶσι κοινῆ τοῖς ἑλλησιν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΟΣ ῥήτος.

Ολλῶν, ὡ ἀνδρες ἀθῆναιοὶ, λόγων γιγνομένων, ὀλίγες δὲ καὶ ἐκείνη ἐκκλησίαι, καὶ ὡν φίλιππος, ἀφ' ἧς τὴν εἰρήνην ἐποίησατο, ἔμεινον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἑλλήνας ἀδικεῖ ἑ πάντων, εὐ οἶδ' ὅτι, φησάτω γ' αὐτὸς (εἰ κὴ μὴ ποιῆσιν τὸ) καὶ λέγει δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀπίστω ἀποροσθήκει, ὅπως ἐμῆνος παύσει) τὸ ὑβρεως, καὶ δίκην δώσει εἰς τὸ ἐπιγῆ μῦθ' ἀπάντα τὰ πράγματα καὶ ἀποροσθήκει ὡς τε δέδοικα, μὴ βλάσφημον μὲν εἶπεν, ἀληθὲς δὲ ἢ εἰ καὶ λέγει ἀπάντας ἐβέλοντο οἱ παλιόντες, καὶ χειροτονεῖν ὑμῶν, ὅς ὡν ὡς θαυλότατα ἐμελλετὰ πράγμαθ' ἔξεν' ἐκ' αὐτῶν ἢ ἡμῶν δύνασθαι χεῖρον, ἢ καὶ δευτερεύουσα, πολλὰ μὲν ἐν ἴσως ὅτι τὰ αἶψα, τὸ ταῦθ' ἔπος ἔχεν καὶ ἐπαρ' ἐν ἐδὲ δύο, εἰς τὸ τὰ πράγματα ἀφῆν' ἡ μάλιστα, ἢ ἀπὸ ὅξετάζητε ὅς τῶν δὲ ὑρῶσθε δὲ τις χεῖρ' ἔσθαι μάλλον, ἢ τὰ βέλπετα λέγει ἀποροσθήκει ὡν πνὲς μὲν, ὡ ἀνδρες ἀθῆναιοὶ, ἐν οἷς δὲ δοκιμῶσιν αὐτοὶ καὶ δύνασθαι, ταῦτα φυλάττοντες, οὐδεμίαν καὶ τῶν μελλόντων ἀποροσθήκει ἔχουσιν ἔκον ἐδ' ὑμῶν οἶοντα δὲ ἔχεν, ἔτεροι δὲ, τοῖς ἐπιτοῖς ἀποροσθήκει ὄντας αἰτιώμενοι, καὶ ἀβέβηλοντες ἐδὲ ἄλλο ποιεῖσιν, ἢ ὅπως ἢ μὲν πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῶν δίκην λήψεται, καὶ κατὰ τὸ ἐξ' ἀφ' ἡμῶν δὲ ὅξεσθαι καὶ λέγει καὶ κατὰ τὴν ὁ, πβέλετ' αὐτῶν τῶν πολιτείαι, σωθήκει μὲν εἰσιν ὑμῶν, ἀπαιτῶν τὸ ἀποροσθήκει καὶ τῶν ἀμῶν τῶν ἀξίῳ δὲ ὑμῶν, ὡ ἀνδρες ἀθῆναιοὶ, εἰ δὲ τῶν ἀλλήτων μὲν παρρησίας λέγω, μηδεμίαν μοι δὲ τὸ παρ' ὑμῶν ὀρθῶν γῆν ὀροσθήκει καὶ ἀδὲ ὑμῶν τὸ παρρησίαν ὅτι μὲν τὸ ἄλλων, ἔπει κοινῆ οἶαδε δὲ ἡ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ὡς τε καὶ τοῖς ἔξοις, ἑ τοῖς δέλοισ αὐτῶν μετὰ δὲ δώκατε. ἑ πολλὰς αὐτῶν οἰκέτας ἴδοι παρ' ὑμῶν μὲν πλείονος ὅξεσθαι ὁ, τβέλοντ' λέγοντας, ἢ πολίτας ἐν εἰσὶν τῶν ἄλλων πόλεων. ἐν δὲ τῶν συμβεβῆκειν πάντα πασιν ὅξεσθαι ἡ κατὰ τὴν ὑμῶν συμβέβηκεν ἐν τέτῳ, ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις, εὐφάν καὶ κολακεύεσθαι, πάντα ἀποροσθήκει ἀκύνειν ἐν τῶν ἀποροσθήκει καὶ τοῖς γιγνομένοις, κατὰ τῶν ἐργάτων ἢ δὲ κινδυνόειν. εἰ μὲν ἐν καὶ νῦν ἔπει δὲ κατὰ τὴν, οὐκ ἔχω τί λέγω. εἰ δὲ ἀσμφέροι τοῖς ἀποροσθήκει χεῖρας κολακείας ἐδὲ κατὰ τὴν ἀκύνειν ἔτοιμος λέγειν καὶ εἰ πᾶν φαύλως τὰ ἀποροσθήκει ἔχει, καὶ πολλὰ ἀποροσθήκει ὡμῶς ὅστιν, εἰάν ὑμῶν τὰ δέοντα ποιεῖν βέλεσθ' ἐπὶ πάντα ταῦτα ἐπαροσθήκεισθαι, καὶ κατὰ τὸ ὅξεσθαι μὲν ἴσως ὅστιν ὁ μέλλω λέγειν, ἀληθὲς δὲ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς παρεληλυθόσι, τὸ ἀποροσθήκει τὰ μέλλοντα βέλπεσιν ὑποσθαι. τί

τί οὐδὲ τῶν ἄλλων μικρὸν ἔτε μέγα οὐδὲν τῶν δεινῶν
 ποιῶντων ὑμῶν, κακῶς τὰ πράγματα ἔχει. ἐπεὶ τοι γὰρ εἰ
 πάνθ' ἄωροσθαι φρασσομένων ὑμῶν οὐτο δέκετο, οὐδ'
 ἀνελπίως αὐτὰ γρη῏ς βελτίω. καὶ ἡ μὲν ῥαθυμίας,
 ἡ ὑμετέρας καὶ ἡ ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος τὴ πό-
 λεως δὲ ἡ κεκράτηκεν οὐδ' ἠττησθε ὑμεῖς ἀλλ' εἴ κε-
 κήσθε εἰ μὲν οὐκ ἀπαντες ὠμολογοῦμεν Φίλιππον τῆ
 πόλει πολεμεῖν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀναβάνειν οὐδὲν ἄλλο ἔ-
 δεῖ τὴν παλιόντα λέγειν καὶ συμβεβούλευσιν, ἢ ὅπως ἀσφαλέ-
 σατα καὶ ῥάστα αὐτὴ ἀμυνόμεθα. ἐπειδὴ ἡ ἄγος ἀπύπως
 ἐνίοι δέχονται, ὡς τε πόλεις καταλαμβαίνοντες ἐκείνη, καὶ
 πολλὰ τῶν ὑμετέρων ἐχθρῶν, καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδι-
 κήντος, ἀνέχουσι πινῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις λεγόντων πολ-
 λαίσις ὡς ἡμῶν τίνες εἰσιν οἱ ποιοῦντες τὴν πόλεμον ἀπ' αὐτῆ
 φυλάττειν, καὶ διορθῶσαι περὶ τούτου, εἰ γὰρ δέος μή ποθ'
 ὡς ἀμυνόμεθα γράψας τις καὶ συμβεβούλευσας, εἰς τὴν αἰτίαν
 ἐμπίστη τῆ πεποικημένη τὴν πόλεμον. ἐγὼ δὲ, τῶν φροῦτον ἀ-
 πάντων λέγων καὶ διορίζομαι εἰς τὸ ἡμῶν ἐστὶ τὸ βελούδειν
 περὶ τῆ, ποτερον εἰρήνην ἢ πόλεμον ἀρξάν διεῖ; εἰ μὲν οὐκ
 ἐξέσθαι εἰρήνην ἀρξάν τῆ πόλεως, καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ τῶν ἐν-
 ταῦθ' ἀρξομαι) ρημὶ ἐγὼ γὰρ ἀρξάν ἡμῶς δεῖν. ὅ τ' ταῦτα
 λέγοντα γράφειν, καὶ φράσσειν, καὶ μὴ φανακίσειν ἀξίω. εἰδ'
 ἔτερος τα ὄπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἐχόν, καὶ δύναμιν πολλήν
 περὶ αὐτὸ, τήνομα μὲν τὸ εἰρήνης ἡμῶν φροβέλλει, τοῖς
 δ' ἐροῖς αὐτὸς τοῖς τὴν πόλεμον χεῖν) τὴν τοῖ ἀλλο, πλὴν
 ἀμυνόμεθα; φάσκον ἢ εἰρήνην ἀρξάν εἰ βούλεσθε. ὡς περ
 ἐκείνος οὐδ' ἀρξομαι, εἰ δὲ τις ταῦτην εἰρήνην καταλαμ-
 βῆται, εἰς ἧς ἐκείνος πάντα τὰ ἄλλα λαβὼν ἐφ' ἡμῶς ἡ-
 ξεί φροῦτον μὲν μάνει. ἐπειδὴ δὲ ἐκείνων παρ' ὑμῶν, καὶ
 ὑμῶν παρ' ἐκείνου τὴν εἰρήνην ἀρξάν λέγει. τὸ δὲ ἐστὶν, ὅ τῶν
 ἀναλοκροῦντων χρημάτων ἀπάντων Φίλιππος ἀνείται.
 αὐτὸς μὲν πολεμεῖν ὑμῶν, ἢ ὑμῶν ἢ μὴ πολεμεῖσθαι. ὅ
 μὲν εἰ μέχρι τούτου φεμενδρῶν, ἕως ἀπ' ἡμῶν ὠμολο-
 γήτη πολεμεῖν πάντων ἐσθ' ὠμολογήσεται. οὐδὲ γὰρ, ἀπ' ὅπου
 τὸ ἀττικὸν αὐτὸ βαδίζει, καὶ τὴν πειραγὰ τῶν ἐρεῖ εἰπερ οἱς
 φροῦς τοῖς ἄλλοις πεποικησθε δεῖ τεκμαίρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ
 ὀλυμπίους τετάρκοντ' ἀπέχον τὴν πόλεως σάδρα, εἰπεν,
 ὅπ δὲ δυοῖν δάτερον, ἢ ἐκείνοις ἐν ὀλυμπίω μὴ οἰκεῖν, ἢ
 αὐτὸ ἐν μακεδονίᾳ πάντα τὰ ἄλλον χρόνον, εἰ τις αὐτὸν ἀ-
 πάστω τὸ τι τοιοῦτον, ἀγανακτῶν, καὶ φροῦσβεῖς πέμπων τῶν
 ὑπολογιστοῦμεν τῶν δὲ εἰς φωκίας, ὡς φροῦς συμμά-
 χους ἐπορεύετο καὶ φίλους, καὶ φροῦσβεῖς φωκίων ἦσαν οἱ
 παρ' ὀλυμπίου αὐτὰ πορεύομεν καὶ παρ' ἡμῶν ἤρχον
 πολλοὶ, θεβαίους ἢ λυσιτελήσειν τὸ ἐκείνου πάροδοι, καὶ
 μὲν καὶ φροῦς, φροῦς ὡς φίλος καὶ σύμμαχος εἰς θεβ-
 ταλίαν ἐλθὼν, ἔχει κατὰ λαβὼν καὶ τὰ τελευτάτα τοῖς φρο-
 λαμπύροις ὠρεῖταις τοῖσι, ὅπτι φροῦσφοῦροις ἐστὶν τοῖς
 φροῦσβῆταις πεποικησθαι κατ' εὐνοίαν. πτωδάνεισθαι γὰρ
 αὐτοῖς ὡς νοσοῦσι καὶ σαπάζουσιν ἐν αὐτοῖς. συμμάχων
 δὲ εἶ) καὶ φίλων ἀληθινῶν, ἐν ταῖς τοιοῦτοις καὶ φροῦς πα-
 ρείναι. εἰτ' οἴεσθε, οἱ μὲν οὐδὲν ἀπ' αὐτὸ ἐδωκῆσαν ποίη-
 σαι κακὸν, μὴ παθεῖν δὲ ἐφυλάξαντ' ἀνίσως, τούτοις
 μὲν ὄξαπατῶν ἀφείδων μάλλον, ἢ φροῦσβῆταις βιάζε-
 σθαι. ὑμῶν δὲ ἐκ φροῦσβῆταις πολεμήσειν; καὶ ταῦθ'
 ἕως ἀπ' ἐκόντες ὄξαπατῶν, οὐκ εἰσι ταῦτα. καὶ γὰρ ἀπ' ἀ-
 βελτεροῦτος εἰη πάντων ἀνθρώπων εἰ τῶν ἀδικουμένων
 ὑμῶν μὴ δὲν ἐγκαλέσθαι αὐτὰ; ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν πῶς ἀπ' ὠμῶν, καὶ κείνων βελομένων ἐκείνοις ἐκλύσας τῶν
 φροῦς ἀλλήλοις ἐρεῖν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐφ' αὐτὸν φροῦσβῆταις καὶ τῶν παρ' αὐτῶν μισοφροῦσβῆταις τοῖς
 φροῦς ἀφείδων, οἱς ἀναβάλλουσιν ὑμῶς λέγοντες, ὡς ἐκείνοις γὰρ ἐπολεμεῖ τῆ πόλει, ἀλλ' ἐστὶν, ὡς φροῦς τὸν δῖος, ὅς τις

Quid igitur id est? Quod dū vos neque magnū ne-
 que paruum quicquā quod oportet, faciis: res malē
 se habent. Quæ si vobis omni officio fungentibus,
 in hoc loco essent: ne spes quidē relinqueretur, eas
 fore meliores, nūc, fōcordiam vestrā & negligē-
 tiam superavit Philippus: ciuitatem non sperauit:
 neq; victi vos, imō ne loco quidē moti estis. Quod
 si omnes in eo consentiremus: Philippū gerere bel-
 lum, cum repub. & pacē violare: nihil aliud sua fore
 dicere & cōsulare oporteret, quā quo pacto Phi-
 lippum & totissimē & facillimē vlcisceremur. Cum
 autem ea sint quorūdam ineptia: vt, vrbes illo oc-
 cupante, & multa quæ vestra sunt, obtinente, & o-
 mnēs mortales exagitante: quosdam ferant, in cō-
 ciombus subinde dicitantēs: nōstrū esse, quosdā
 qui bellum excitemus: cautē nobis agendum, & ea
 opinio minuenda & refutanda est: cum verendum
 sit, ne quis, vbi scripserit & suaserit, propulsandas
 esse iniurias: in crimē excitati belli veniat. Ego ve-
 rō hoc primū omnium dico & pronuncio: si ci-
 uitati vel pacem agere, vel gerere bellum licet, idq;
 in nostra potestate est (vt hinc ordiar) affirmo ego,
 pacē agendam esse nobis: & postulo, vt is qui hac
 dicit, decernat & agat, non faciat imposturam. Sin-
 alius, cum arma in manibus habeat, & magnas eo-
 piās circa se, non in pacis nobis obicit, factis bel-
 li ipse vitur: quid reliquū est aliud, præter vltio-
 nem? Quod si profiteri vultis, vt ille, vos pacē agere
 non refragor. Si quis autem eam pacē esse putat: per
 quam ille, ceteris captis omnib; contra nos ventu-
 rus est: is primū in sanis: deinde pacē vestrā erga
 illum, non illius erga vos, commemorat. Illud autē
 est quod omnibus suis largitionib; Philippus met-
 catur, vt cum ipse bellū vobiscū gerat, à vobis bel-
 lo non petatur. Verū si tantisper cōstebimur, dum
 se nobiscū belligerare fateatur: erimus omnium
 fidissimi. Neque enim, tametsi Atticā ipsam in-
 uaserit, & Piræum, hoc dicet: si ex his, quæ in alios
 fecit, coniectura capiēda est. Nam & Olynthiis,
 cum quadraginta ab vrbe stadiis abesset, edixit, al-
 terutrum fieri oportere, vel Olynthio illis exceden-
 dum, vel sibi Macedonia. Superiore autē tempore,
 si quis ei tale aliquid crimini daret, indignabatur,
 & se per legatos excusabat: & ad Phocenses, tanquā
 ad socios & amicos est profectus, & legati Phocen-
 sium eum proficiscentem comitabatur: & apud nos
 multi contendebant, eius ingressum non ēre fore
 Thebarum. Quin & Pheras nuper, vt amicus &
 socius, in Thessaliā ingressus, occupauit & tenet.
 Ac postremō misisset illis Oritis dixit, se misisse ad
 eos ex beneuolentia milites, qui eos viserent. audi-
 re enim se, laborare illos, & seditionibus agitari.
 Esse autem socij & veri amici, huiusmodi adesse te-
 poribus. Putatis igitur eum esse Philippum, qui, cū
 eos homines qui nihil ei nocere potuisset, nec verō
 sibi noceretur, fortasse se cauere potuissent, decipe-
 re quā indictē bello cogere maluerit: vobiscū sit ex
 professō belligeraturus? idq; dū vltro fallimini? Nō
 ita est. Etenim mortalū omnū vācorū dissimulus ef-
 fet, si dū vos, qui iuriis afficimini, nihil eū accu-
 fatis, sed ciuim vestrorū quosdā culpatis, & mul-
 ctare vultis: ipse confopita vestra inter vos lite &
 contentione, denuntiet, in arma esse conuertē-
 da, & mercenariis ea verba eniperet, quibus vos
 differunt, negantes eum gerere bellum cum repub-
 lica. Verū, estne, proh Diuūm fidem, quisquam

obsequia
 de iustis
 omni vultu
 Exempla
 infidiatum
 Macedo-
 nis.

sanæ mentis qui vel pacem servantem, vel bellū se- cum gerentem, è verbis magis quam è factis alti- marit? Nemo sanè. Atqui Philippus ab initio, pa- ce recens facta, Diopithe nondum ducente exercitum, neque missis iis qui nunc in Chersoneso sunt, Ser- rium & Doriscum occupabat: & Serrij castri & Sa- cri montis milites eiciebat, quos noster imperator ibi collocarat. At ista agendo quid faciebat? In pacē quidem iurarat. Neque quisquam dicat, Quanti ve- rō ista sunt? aut, Quid ista attinet ad rempublicam? Vtrum ea enim parva sint, aut nulli cura vobis fue- rint: alia erit ea disputatio. Sed iurandi religio & iustitia, siue in parvis, siue magnis in rebus viole- tur, eandem vtrunque vim habet. Age iam, cū Cher- sonesum, quam Rex Persarū, omnēsque Græci no- stram esse iudicant, & milites immittit, & has li- teras mittit: quid agit? Se belligerare negat. Ego ve- rō tantum absolum, ut eum agentem talia, pacem vo- biscum factam servare fateatur: ut & Megaris inua- dendis, & in Eubœa tyrannide molienda, & nunc in Thraciam prodeundo, & insidiis in Peloponneso cō- parandis, & quæ facit, omnia cum exercitu facien- do, solvere affirment pacem, & bellum vobiscum gerere. Nisi eos fortasse qui machinas admoliuntur, pacem agere dicatis, donec eas iam ad ipsa mœnia adduxerint. Sed nō dicetis. Qui enim quib. ego ca- piam, ea agit & instruit: is bellum mecū gerit, etiā me nōdum vel iaculis vel sagittis petat. Quō igitur vos in periculo eritis, si quid acciderit? In eo, quod Hel- lespontus à vobis alienabitur: quod is qui vobiscum bellum gerit, Megaris & Eubœa potietur: quod Pe- loponnesenses cum eo conspirabunt. Eum igitur qui hanc machinā contra urbē erigit atque apparat, pa- cem agere dicam erga vos? Multum certè abest. Nā quo die Phocenses sustulit: ab eo ego vobiscū eum belligerare statuo. Vos autē, si nūc eum propulsetis: prudenter facturos dico, sin differetis: id neq; cum voletis, facere poteritis. Et vsque adeo ab aliorū cō- filiis mea discrepant, ut mihi videatur, nec de Cher- soneso, nec de Byzantio esse nunc consultandū: sed tum his succurrendum, & præcauendum ne quid eis accidat: & ducibus, qui nunc sunt illis, omnia quib. indigent, mittenda: tum de omnibus Græcis deli- berandum, ut in maximo periculo constitutis. Ex- ponam autem vobis, qua de causa rebus ita metuā: ut, si rectè sentio, sententiæ meæ accedatis, & ratio- nem aliquam vestrum ipsorum saltem, si omnino alios negligitis, habeatis. sin nugari & mentis affici errore videbor: neque nūc neque in posterum mihi ut sano auscultetis. Philippum igitur magnū è paruo & humili ab initio paulatim esse factum, & Græcos diffidere mutuo, & agitari seditionibus: & multo minus credibile fuisse, tantum eum è tantillo fore, quā nunc, cum adeo multa intercept, etiā cætera subacturum, & reliqua eius generis omnia, quæ commemorare possem, prætermittam: sed illud ei video concessisse mortales omnes, à vobis initio facto, de quo antea semper vniuersa Græca bella ex- titerunt. Quid igitur illud est? Agere quicquid ei li- bet, & singulatim quo suis ita concidere, & spoliare Græcos, & inuadere, atque opprimere vrbes serui- tute. Atqui patroni vos tres & septuaginta annos Græcorum fuistis: patroni item vndetriginta, Lace- dæmonij. Fuerunt & Thebanorum extremis hisce temporibus aliq; vires, post pugnam Leuctricam,

Magnitudo periculi, & cause timoris.

να ἔχασον οὐτως ἐπιμόπειν, καὶ λαποδυτεῖν τὰ τῶν ἐλλήνων, καὶ καταδουλοῦσθαι τὰς πόλεις, ὀπιόντα. καὶ τοὶ παροῦντες μὲν ὑμεῖς, ἐβδωμήκοντα ἔτη καὶ ἑξία τῶν ἐλλήνων ἐχρήσατε. παροῦντες δὲ, ἑξιάκοντα ἐνός δέοντα, λα- κεδαιμόνιοι. ἴσχυσαν δὲ πὶ καὶ θηβαῖοι τοῖς τελευτάμοις τουτουσὶ χρόνοις, μετὰ τὴν ἐν λωκρεῖσι μάχην.

Α εὐφροσύνην, ἐν τῶν ὀνομαζέτων μάλλον, ἢ τῶν ἀσφαλισμένων, τὸ ἀζοῦν εἰρηνίω ἢ πολεμῶν ἑαυτοὺς σκέψασθαι: ἀλλ' ἐδίε- πω ὁ τοίνυν φίλιππος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς εἰρηνίως γεγε- νῆσθαι, οὐκ ἔπειτα διοπίθας στρατηγούσης, καὶ τῶν ἐν χερρόνη- σον νηῶν ὄντων ἀπισταλιμῶν σέρριον καὶ δορίσκον κατα- λάμβανει: καὶ τοῖς ἐν σέρριον τείχεσι καὶ ἰεσῶ ὄρεσι στρατώ- τας ἐξέβαλεν, οἷς ὁ ἡμέτερος στρατηγὸς κατέσπεσε καὶ τοὶ ταῦτα παροῦντων, πῶς ποιεῖται εἰρηνίω μὲν γὰρ ὡμῶς ἀνοεῖ, καὶ μηδεὶς εἴπη, πῶς ταῦτ' ἔστιν ἢ πῶς τούτων μάλιστα τῆς πόλεως, εἰ μὲν γὰρ μικρὰ ταῦτ' ἔστιν, ἢ μηδὲν ὑμῖν αὐτῶν ἐμμελεν ἄλλος, ἀλλ' εἴη λόγος ἕτερος. τὸ δὲ ὄσοι βέβαιος, καὶ τὸ δικαίον. αὐτὸ ἔπειτα μικρὰ πρὸς, αὐτὸ ἔπειτα μέγιστος ἀποδραμῆναι τὸ αὐτὸ ἔχει δύναμιν, φέρε δὴ νῦν, ἡμῶν εἰς χερρόνησον, καὶ βασι- λίδος ἐπὶ πάντες οἱ Ἕλληνας ὑμετέραν ἐγνώκασιν ἔτι, ἔξε- νοῖς εἰσπέμπει, καὶ βοηθεῖν ὁμολογεῖ, καὶ ὀπιεῖται ταῦ- τα πῶς ποιεῖται, μὲν γὰρ ἢ πολεμῶν. ἐγὼ ἢ τοσοῦτον δέω ταῦτα ποιεῖται ἐμμελεῖν ὁμολογεῖν ἄγειν τὸ παρὸς ὑμῶν εἰρηνίω ὡς τε καὶ μεγίστην ἀπὸ μόνον, ἐν δὲ βόια τυ- ραννίδα κατὰ σκευάζοντα, καὶ νῦν ὀπιεῖται θράκης περιόντα, καὶ τὰ ἐν πελοποννήσῳ σκευάζοντα, καὶ πάνθ' ὅσα παροῦνται τῶν δυνάμεως ποιεῖται, λυθέν φημι τὸ εἰρηνίω, καὶ πολεμῶν ὑμῖν. εἰ μὴ καὶ τοῖς τὰ μηχανήματα ἐφισάν- τας εἰρηνίω ἄλλο φησέτε, ἕως ἀνὰ τὰ πρὸς τείχεσιν ἡδη παροῦντα γάρωσιν. ἀλλ' ἢ φησέτε, ὁ γὰρ οἷς ἀνὰ ἐγὼ ληφθεῖν, ταῦτα παροῦντων καὶ κατασκευάζοντες, ὅσοι ἐμοὶ πο- λεμῶν, καὶ μὴ πρὸς βάλθη, μὴ ἢ τὸς ἐμῆς. τίσιν οὖν ὑμεῖς κινδυνόσατ' ἀλλ' εἰ πὶ χερρόνησος, τὰ τῶν ἐλλήνων οὐκ ὑμῶν ἀλ- λοθιθωθῶν τῶν μεγίστην καὶ τὴν βόιας τὴν πολεμῶν. εἰ δὲ ὑμῖν χερρόνησος κέρειον τῶν πελοποννήσιος τακτικῶν φρονη- σαί, εἴτε τὸ τῶν μηχανήματα ὀπιεῖται τὴν πόλιν ἐφισάντα καὶ κατασκευάζοντα. τῶν εἰρηνίω ἄγειν ἐγὼ φῶ παρὸς ὑ- μῶν: πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέειλε φω- κίας: ἀπὸ ταύτης ἐγὼ γὰρ αὐτὴν πολεμῶν ὑμῖν ὀπιεῖται. ὑμῶν ἢ, ἐὰν καὶ ἀμυνῶν ἡδη, σωφροσύνην φημι. ἐὰν δὲ ἀναβάλλησθε, καὶ τῶν ὅταν ἐκλεσθε, δυνήσεσθε ποιεῖται, καὶ τοσοῦτον γὰρ ἀρέσθηκα τῶν ἄλλων, ὡς ἀδρες ἀδελφῶν, τῶν συμβουλοῦντων, ὡς τε, καὶ ἐδοκεῖ μοι παρὸς χερρόνησου νῦν σκοπεῖν, οὐδὲ βούλομαι. ἀλλ' ἐπαμύνη μὲν τοῦτοίς καὶ διατηρήσασθαι μὴ πὶ πάσῃσι, καὶ τοῖς ἐσὶν ἐμῆ νῦν στρα- τηγῶν, πάνθ' ὅσων ἀνὰ δέοντα, ὁποσείλαι βουλοῦσθε μὲν τοῖς παροῦντων τῶν ἐλλήνων, ὡς ἐν κινδυνῶ μ γίσω κα- δεσποκότων. βούλομαι δὲ εἰπεῖν παρὸς ὑμῶν ἐξ ὧν ἑστὶ τῶν ἀσφαλισμένων ἔπειτα φοβούμαι ἴν', εἰ μὲν ὀρδῶς λογίζο- μαι, μετὰ γὰρ τῶν λογισμῶν, καὶ ἐπὶ νομῶν πνὶ ὑμῶν γὰρ αὐ- τῶν, εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἀρεῶν βούλομαι ποιεῖται. ἀλλ' ἢ λη- ρεῖν καὶ τετυφῶσθε δοκῶ, μήτε νῦν, μήτ' αὐτίς ὡς ὑμῶν ἡμῶν τί μοι παροῦσθητε. ὅτι μὲν δὴ μέγιστος ἐν μικρῶ καὶ ταπεινῶ τὸ κἀπαρχαῖς ὁ φίλιππος ἦν ἐξ ἧς. καὶ ἀπίστος καὶ εὐσπλαστι- κῶς ἔχουσι παρὸς αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες καὶ ὅτι πολλὰ παροῦσθαι ὀρδῶσθε καὶ τοσοῦτον αὐτὸ ἐξ ἐμῶν χερρόνησος, ἢ νῦν, εἰ οὐκ ἔστιν πολλὰ παροῦσθησθε, καὶ τὰ λοιπὰ ὑφ' αὐτῶ ποιεῖ- σασθε. καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτ' ἀνὰ χρομὶ διεξελθεῖν, πα- ραλείψω. ἀλλ' ὅσοι συνηχερηκότας ἀπαίτας ἀνδρα- ποῖς, ἀφ' ὑμῶν ἀρεῶν αὐτῶν, ἑστὶν οὐκ ἄλλοι ἀ- παντα χρόνον ἀπαντες οἱ πόλειοι γεγόνασιν οἱ Ἕλλησι- κοί: πῶς οὖν ἔστι τῶν ποιεῖν ὅ, πὶ βούλεται, καὶ κατ' ἐ-

... ἀλλ' ἐδίε- πω ὁ τοίνυν φίλιππος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς εἰρηνίως γεγε- νῆσθαι, οὐκ ἔπειτα διοπίθας στρατηγούσης, καὶ τῶν ἐν χερρόνη- σον νηῶν ὄντων ἀπισταλιμῶν σέρριον καὶ δορίσκον κατα- λάμβανει: καὶ τοῖς ἐν σέρριον τείχεσι καὶ ἰεσῶ ὄρεσι στρατώ- τας ἐξέβαλεν, οἷς ὁ ἡμέτερος στρατηγὸς κατέσπεσε καὶ τοὶ ταῦτα παροῦντων, πῶς ποιεῖται εἰρηνίω μὲν γὰρ ὡμῶς ἀνοεῖ, καὶ μηδεὶς εἴπη, πῶς ταῦτ' ἔστιν ἢ πῶς τούτων μάλιστα τῆς πόλεως, εἰ μὲν γὰρ μικρὰ ταῦτ' ἔστιν, ἢ μηδὲν ὑμῖν αὐτῶν ἐμμελεν ἄλλος, ἀλλ' εἴη λόγος ἕτερος. τὸ δὲ ὄσοι βέβαιος, καὶ τὸ δικαίον. αὐτὸ ἔπειτα μικρὰ πρὸς, αὐτὸ ἔπειτα μέγιστος ἀποδραμῆναι τὸ αὐτὸ ἔχει δύναμιν, φέρε δὴ νῦν, ἡμῶν εἰς χερρόνησον, καὶ βασι- λίδος ἐπὶ πάντες οἱ Ἕλληνας ὑμετέραν ἐγνώκασιν ἔτι, ἔξε- νοῖς εἰσπέμπει, καὶ βοηθεῖν ὁμολογεῖ, καὶ ὀπιεῖται ταῦ- τα πῶς ποιεῖται, μὲν γὰρ ἢ πολεμῶν. ἐγὼ ἢ τοσοῦτον δέω ταῦτα ποιεῖται ἐμμελεῖν ὁμολογεῖν ἄγειν τὸ παρὸς ὑμῶν εἰρηνίω ὡς τε καὶ μεγίστην ἀπὸ μόνον, ἐν δὲ βόια τυ- ραννίδα κατὰ σκευάζοντα, καὶ νῦν ὀπιεῖται θράκης περιόντα, καὶ τὰ ἐν πελοποννήσῳ σκευάζοντα, καὶ πάνθ' ὅσα παροῦνται τῶν δυνάμεως ποιεῖται, λυθέν φημι τὸ εἰρηνίω, καὶ πολεμῶν ὑμῖν. εἰ μὴ καὶ τοῖς τὰ μηχανήματα ἐφισάν- τας εἰρηνίω ἄλλο φησέτε, ἕως ἀνὰ τὰ πρὸς τείχεσιν ἡδη παροῦντα γάρωσιν. ἀλλ' ἢ φησέτε, ὁ γὰρ οἷς ἀνὰ ἐγὼ ληφθεῖν, ταῦτα παροῦντων καὶ κατασκευάζοντες, ὅσοι ἐμοὶ πο- λεμῶν, καὶ μὴ πρὸς βάλθη, μὴ ἢ τὸς ἐμῆς. τίσιν οὖν ὑμεῖς κινδυνόσατ' ἀλλ' εἰ πὶ χερρόνησος, τὰ τῶν ἐλλήνων οὐκ ὑμῶν ἀλ- λοθιθωθῶν τῶν μεγίστην καὶ τὴν βόιας τὴν πολεμῶν. εἰ δὲ ὑμῖν χερρόνησος κέρειον τῶν πελοποννήσιος τακτικῶν φρονη- σαί, εἴτε τὸ τῶν μηχανήματα ὀπιεῖται τὴν πόλιν ἐφισάντα καὶ κατασκευάζοντα. τῶν εἰρηνίω ἄγειν ἐγὼ φῶ παρὸς ὑ- μῶν: πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέειλε φω- κίας: ἀπὸ ταύτης ἐγὼ γὰρ αὐτὴν πολεμῶν ὑμῖν ὀπιεῖται. ὑμῶν ἢ, ἐὰν καὶ ἀμυνῶν ἡδη, σωφροσύνην φημι. ἐὰν δὲ ἀναβάλλησθε, καὶ τῶν ὅταν ἐκλεσθε, δυνήσεσθε ποιεῖται, καὶ τοσοῦτον γὰρ ἀρέσθηκα τῶν ἄλλων, ὡς ἀδρες ἀδελφῶν, τῶν συμβουλοῦντων, ὡς τε, καὶ ἐδοκεῖ μοι παρὸς χερρόνησου νῦν σκοπεῖν, οὐδὲ βούλομαι. ἀλλ' ἐπαμύνη μὲν τοῦτοίς καὶ διατηρήσασθαι μὴ πὶ πάσῃσι, καὶ τοῖς ἐσὶν ἐμῆ νῦν στρα- τηγῶν, πάνθ' ὅσων ἀνὰ δέοντα, ὁποσείλαι βουλοῦσθε μὲν τοῖς παροῦντων τῶν ἐλλήνων, ὡς ἐν κινδυνῶ μ γίσω κα- δεσποκότων. βούλομαι δὲ εἰπεῖν παρὸς ὑμῶν ἐξ ὧν ἑστὶ τῶν ἀσφαλισμένων ἔπειτα φοβούμαι ἴν', εἰ μὲν ὀρδῶς λογίζο- μαι, μετὰ γὰρ τῶν λογισμῶν, καὶ ἐπὶ νομῶν πνὶ ὑμῶν γὰρ αὐ- τῶν, εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἀρεῶν βούλομαι ποιεῖται. ἀλλ' ἢ λη- ρεῖν καὶ τετυφῶσθε δοκῶ, μήτε νῦν, μήτ' αὐτίς ὡς ὑμῶν ἡμῶν τί μοι παροῦσθητε. ὅτι μὲν δὴ μέγιστος ἐν μικρῶ καὶ ταπεινῶ τὸ κἀπαρχαῖς ὁ φίλιππος ἦν ἐξ ἧς. καὶ ἀπίστος καὶ εὐσπλαστι- κῶς ἔχουσι παρὸς αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες καὶ ὅτι πολλὰ παροῦσθαι ὀρδῶσθε καὶ τοσοῦτον αὐτὸ ἐξ ἐμῶν χερρόνησος, ἢ νῦν, εἰ οὐκ ἔστιν πολλὰ παροῦσθησθε, καὶ τὰ λοιπὰ ὑφ' αὐτῶ ποιεῖ- σασθε. καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτ' ἀνὰ χρομὶ διεξελθεῖν, πα- ραλείψω. ἀλλ' ὅσοι συνηχερηκότας ἀπαίτας ἀνδρα- ποῖς, ἀφ' ὑμῶν ἀρεῶν αὐτῶν, ἑστὶν οὐκ ἄλλοι ἀ- παντα χρόνον ἀπαντες οἱ πόλειοι γεγόνασιν οἱ Ἕλλησι- κοί: πῶς οὖν ἔστι τῶν ποιεῖν ὅ, πὶ βούλεται, καὶ κατ' ἐ-

ἀλλ' ὁμοίως, οὐδ' ὑμῖν οὔτε Θηβαίοις, ἔτε Λακεδαιμονίοις, ἔδεδόξατο τε, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, συναχωρήσει τὸ ὑπὸ τῆς
 ἑλληνικῆς ποιεῖν ὅ, π βέλεσθε, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το
 μὲν ὑμῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς τότε ἔσονται ἀδελφωαῖοις, ἐπειδὴ ποιν
 οὐ μείζων ἐδοκίμου παροφείρατο, πάντες ἄντο δὲν πο
 λεμῶν, καὶ οἱ μὲν ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς, μὴ τῆς ἡδύ
 κηδῶν, καὶ πάλιν Λακεδαιμονίοις ἀρξασί, παρελθού
 σιν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονά
 ζειν ἐπιχειροῦν, καὶ περὶ τῆς μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκί
 νησιν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὅ, οἱ μὲν ἐγκαλεῖν
 τες αὐτοῖς, καὶ τὴν δὲ τοῖς ἀλλοῖς λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ
 καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔδεν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες ὅς ἀρχῆς ὅ, π ἡ
 δικούμεθ' ὑπ' ἀλλήλων ὁμοίως ὑπ' ὧν τοῖς ἀλλοῖς ἀδελ
 φωαῖοις ἐωρεῖσθαι, πολεμῶν ἠθῆσιν δὲν, καὶ τοῖς πᾶσι
 ὅσα ἐξημῶν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ξυμφορῶν ὁμοί
 νοις ἔπεισι, καὶ τοῖς ἡμετέροις παροφείρατο ἐν τοῖς ἐβδμή
 κροντα ἑλθόντων, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, ὡν φίλιππος ἐν ξυσι
 καὶ δέκα ἐχ' ὅλοισ ἔπεισι, οἷς ὅ, ππολάξει, ἡδύκην τοῖς ἑλ
 ληνας, μᾶλλον ἢ, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το
 μὲν ὑμῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς τότε ἔσονται ἀδελφωαῖοις, ἐπειδὴ ποιν
 οὐ μείζων ἐδοκίμου παροφείρατο, πάντες ἄντο δὲν πο
 λεμῶν, καὶ οἱ μὲν ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς, μὴ τῆς ἡδύ
 κηδῶν, καὶ πάλιν Λακεδαιμονίοις ἀρξασί, παρελθού
 σιν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονά
 ζειν ἐπιχειροῦν, καὶ περὶ τῆς μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκί
 νησιν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὅ, οἱ μὲν ἐγκαλεῖν
 τες αὐτοῖς, καὶ τὴν δὲ τοῖς ἀλλοῖς λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ
 καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔδεν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες ὅς ἀρχῆς ὅ, π ἡ
 δικούμεθ' ὑπ' ἀλλήλων ὁμοίως ὑπ' ὧν τοῖς ἀλλοῖς ἀδελ
 φωαῖοις ἐωρεῖσθαι, πολεμῶν ἠθῆσιν δὲν, καὶ τοῖς πᾶσι
 ὅσα ἐξημῶν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ξυμφορῶν ὁμοί
 νοις ἔπεισι, καὶ τοῖς ἡμετέροις παροφείρατο ἐν τοῖς ἐβδμή
 κροντα ἑλθόντων, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, ὡν φίλιππος ἐν ξυσι
 καὶ δέκα ἐχ' ὅλοισ ἔπεισι, οἷς ὅ, ππολάξει, ἡδύκην τοῖς ἑλ
 ληνας, μᾶλλον ἢ, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το
 μὲν ὑμῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς τότε ἔσονται ἀδελφωαῖοις, ἐπειδὴ ποιν
 οὐ μείζων ἐδοκίμου παροφείρατο, πάντες ἄντο δὲν πο
 λεμῶν, καὶ οἱ μὲν ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς, μὴ τῆς ἡδύ
 κηδῶν, καὶ πάλιν Λακεδαιμονίοις ἀρξασί, παρελθού
 σιν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονά
 ζειν ἐπιχειροῦν, καὶ περὶ τῆς μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκί
 νησιν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὅ, οἱ μὲν ἐγκαλεῖν
 τες αὐτοῖς, καὶ τὴν δὲ τοῖς ἀλλοῖς λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ
 καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔδεν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες ὅς ἀρχῆς ὅ, π ἡ
 δικούμεθ' ὑπ' ἀλλήλων ὁμοίως ὑπ' ὧν τοῖς ἀλλοῖς ἀδελ
 φωαῖοις ἐωρεῖσθαι, πολεμῶν ἠθῆσιν δὲν, καὶ τοῖς πᾶσι
 ὅσα ἐξημῶν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ξυμφορῶν ὁμοί
 νοις ἔπεισι, καὶ τοῖς ἡμετέροις παροφείρατο ἐν τοῖς ἐβδμή
 κροντα ἑλθόντων, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, ὡν φίλιππος ἐν ξυσι
 καὶ δέκα ἐχ' ὅλοισ ἔπεισι, οἷς ὅ, ππολάξει, ἡδύκην τοῖς ἑλ
 ληνας, μᾶλλον ἢ, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το

Sed tamen neque vobis; neque Thebanis, neque
 Lacedaemoniis vlllo vnquam tempore, Athenienses,
 concessum fuit hoc à Græcis, vt quod libitum esset;
 ageretur. Neq; multis verbis est opus. Sed & vobis,
 ac potius illius temporis Atheniensibus; cū quos
 dam non tractare moderatè viderentur, omnes pu
 tabant bellum esse inferendū: non modò qui affe
 cti erant iniuria: sed ij etiā, qui nihil queri de eis po
 terant: & rursus, Lacedaemoniis imperantibus, & eū
 dem quem vos tenueratis, principatum adeptis, cū
 insolescere cœpissent, & immoderatus instituta ve
 tera conuellerent, omnes bellum intulerunt, ij e
 tiam, qui nihil de eis querebantur. Et quorsum at
 tinet referre cæteros? Quin nos ipsi, & Lacedaemo
 nij, cum ab initio nihil dicere possemus, quo alteri
 ab alteris violati essemus: tamen propter iniurias,
 quib. alios affici videbamus, bellū esse gerendū pu
 tauimus. Verūm omnia quæ à Lacedaemoniis pec
 cata sunt per triginta illos annos, & à maiorib. no
 stris per septuaginta, minora sunt, Athenienses, iis,
 quæ Philippus tribus & decem nō totis annis, qui
 bus aliquid esse cœpit, in Græcos cōmittit: imò nec
 minima pars illa sunt horum. idque paucis ostendi
 verbis facillè potest. Ac Olynthum quidem, & Mē
 thonam, & Apolloniam, & duas & triginta vrbes
 in Thracia omitto: quas vnīuersas adeo crudeliter
 excidit, vt si accesseris, nec an vnquā habitata fue
 rint, facillè dicas: & gentem tantam Phocensium de
 letam taceo. Sed Thessalia qui status est? Nōne &
 vrbes & respublicas eis ademit? & Thessaliam in
 quatuor præfecturas diuisit: vt non singula oppida
 dñaxat, sed gentes etiam seruirent. Euboicæ por
 ro vrbes nōne iam tyrannis parent, eaque in in
 fusa vicina Thebis & Athenis? nōne apertè scri
 bit in literis. Mihi verò pax est cū iis, qui mihi parē
 re volunt? Neq; verò hæc scribit, re ipsa non exequi
 tur: sed Hellepontum inuadit, & pridē Ambraciam
 aggressus fuit: Elidem habet, tantam Pelopōnesi vr
 bem: Megaris nuper infidatus est. neq; Græcia, ne
 que Barbaria hominis auariciam capit. Quæ cum
 Græci omnes, & audiamus, & videamus: non alij
 legatos mittimus ad alios, non indignamur: sed a
 deo sumus amentes, atque oppidatum, tanquā fossis
 interiectis & vallis, separati, vt in hunc vsque diem
 neque rationibus nostris consulere quicquā, neque
 officio vlla ex parte fungi possimus, neque inire cō
 cordiā, neque societate auxiliij & amicitie vilam fa
 cere: sed incrementa potentie Philippi securè ne
 gligimus: idque tēpus dum alius perit, vnusquisque
 in lucro depitare decreuerit, (vt mihi quidem vi
 detur) non de procuranda Græcorū salute cogita
 tionis aliquid laborisq; suscipiat. Atqui eum, tan
 quam conuersionē atque accessionē febris, aut alte
 rius mali, etiam in illum qui sibi procul à periculo
 nunc abesse videtur, inuasurū: nemo est qui nesciat.
 Iam illud quoque nostis, quicquid à vobis & Laceda
 demoniis Græci perpeffi fuerunt: ea saltē à germa
 nis Græciæ ciuib. esse perpeffos: idque perinde as
 stimari potuit, ac si filius natus in ampla familia le
 gitimus, aliquid nō bene neq; rectè administraret,
 Is, ob id ipsū dignus esset reprehensione & accusatio
 ne: sed eū vt alienū, aut nō heredē eorum, illa face
 re, non posset dici. Quod si seruus aut subditus ea
 que nihil ad ipsum attinerent, perderet, & vastaret,
 ô Iupiter, quanto id indignius & grauius ferendum
 esse omnes dicerent? Num verò erga Philippum &
 eius actiones ita nunc affecti sunt? qui tantum ab
 est vt Græcus sit, Græcisve vlllo modo coniunctus:

Exaggera
 tio iniuria
 rum Philip
 pi & ofci
 tantia Græ
 corum.

ἀλλ' ὁμοίως, οὐδ' ὑμῖν οὔτε Θηβαίοις, ἔτε Λακεδαιμονίοις, ἔδεδόξατο τε, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, συναχωρήσει τὸ ὑπὸ τῆς
 ἑλληνικῆς ποιεῖν ὅ, π βέλεσθε, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το
 μὲν ὑμῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς τότε ἔσονται ἀδελφωαῖοις, ἐπειδὴ ποιν
 οὐ μείζων ἐδοκίμου παροφείρατο, πάντες ἄντο δὲν πο
 λεμῶν, καὶ οἱ μὲν ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς, μὴ τῆς ἡδύ
 κηδῶν, καὶ πάλιν Λακεδαιμονίοις ἀρξασί, παρελθού
 σιν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονά
 ζειν ἐπιχειροῦν, καὶ περὶ τῆς μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκί
 νησιν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὅ, οἱ μὲν ἐγκαλεῖν
 τες αὐτοῖς, καὶ τὴν δὲ τοῖς ἀλλοῖς λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ
 καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔδεν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες ὅς ἀρχῆς ὅ, π ἡ
 δικούμεθ' ὑπ' ἀλλήλων ὁμοίως ὑπ' ὧν τοῖς ἀλλοῖς ἀδελ
 φωαῖοις ἐωρεῖσθαι, πολεμῶν ἠθῆσιν δὲν, καὶ τοῖς πᾶσι
 ὅσα ἐξημῶν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ξυμφορῶν ὁμοί
 νοις ἔπεισι, καὶ τοῖς ἡμετέροις παροφείρατο ἐν τοῖς ἐβδμή
 κροντα ἑλθόντων, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, ὡν φίλιππος ἐν ξυσι
 καὶ δέκα ἐχ' ὅλοισ ἔπεισι, οἷς ὅ, ππολάξει, ἡδύκην τοῖς ἑλ
 ληνας, μᾶλλον ἢ, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το
 μὲν ὑμῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς τότε ἔσονται ἀδελφωαῖοις, ἐπειδὴ ποιν
 οὐ μείζων ἐδοκίμου παροφείρατο, πάντες ἄντο δὲν πο
 λεμῶν, καὶ οἱ μὲν ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς, μὴ τῆς ἡδύ
 κηδῶν, καὶ πάλιν Λακεδαιμονίοις ἀρξασί, παρελθού
 σιν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονά
 ζειν ἐπιχειροῦν, καὶ περὶ τῆς μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκί
 νησιν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὅ, οἱ μὲν ἐγκαλεῖν
 τες αὐτοῖς, καὶ τὴν δὲ τοῖς ἀλλοῖς λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ
 καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔδεν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες ὅς ἀρχῆς ὅ, π ἡ
 δικούμεθ' ὑπ' ἀλλήλων ὁμοίως ὑπ' ὧν τοῖς ἀλλοῖς ἀδελ
 φωαῖοις ἐωρεῖσθαι, πολεμῶν ἠθῆσιν δὲν, καὶ τοῖς πᾶσι
 ὅσα ἐξημῶν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ξυμφορῶν ὁμοί
 νοις ἔπεισι, καὶ τοῖς ἡμετέροις παροφείρατο ἐν τοῖς ἐβδμή
 κροντα ἑλθόντων, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, ὡν φίλιππος ἐν ξυσι
 καὶ δέκα ἐχ' ὅλοισ ἔπεισι, οἷς ὅ, ππολάξει, ἡδύκην τοῖς ἑλ
 ληνας, μᾶλλον ἢ, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το

ἀλλ' ὁμοίως, οὐδ' ὑμῖν οὔτε Θηβαίοις, ἔτε Λακεδαιμονίοις, ἔδεδόξατο τε, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, συναχωρήσει τὸ ὑπὸ τῆς
 ἑλληνικῆς ποιεῖν ὅ, π βέλεσθε, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το
 μὲν ὑμῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς τότε ἔσονται ἀδελφωαῖοις, ἐπειδὴ ποιν
 οὐ μείζων ἐδοκίμου παροφείρατο, πάντες ἄντο δὲν πο
 λεμῶν, καὶ οἱ μὲν ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς, μὴ τῆς ἡδύ
 κηδῶν, καὶ πάλιν Λακεδαιμονίοις ἀρξασί, παρελθού
 σιν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονά
 ζειν ἐπιχειροῦν, καὶ περὶ τῆς μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκί
 νησιν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὅ, οἱ μὲν ἐγκαλεῖν
 τες αὐτοῖς, καὶ τὴν δὲ τοῖς ἀλλοῖς λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ
 καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔδεν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες ὅς ἀρχῆς ὅ, π ἡ
 δικούμεθ' ὑπ' ἀλλήλων ὁμοίως ὑπ' ὧν τοῖς ἀλλοῖς ἀδελ
 φωαῖοις ἐωρεῖσθαι, πολεμῶν ἠθῆσιν δὲν, καὶ τοῖς πᾶσι
 ὅσα ἐξημῶν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ξυμφορῶν ὁμοί
 νοις ἔπεισι, καὶ τοῖς ἡμετέροις παροφείρατο ἐν τοῖς ἐβδμή
 κροντα ἑλθόντων, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφωαῖοι, ὡν φίλιππος ἐν ξυσι
 καὶ δέκα ἐχ' ὅλοισ ἔπεισι, οἷς ὅ, ππολάξει, ἡδύκην τοῖς ἑλ
 ληνας, μᾶλλον ἢ, ἔδεδ' πολλοῦ δέ. ἀλλὰ τὸ το

Vt nec inter Barbaros sit honesto loco natus, sed perditus Macedo, unde frugi mâcipiú olim nullú emi potuit. At qua extrema contumelia abstinet? Nonne pr&ae;terquam quod vrbes euertit, eti&am Pythiis p&ae;f&e;st, communibus Gr&ae;corum ludis: Qu&od si ipse abfuerit, seruos suos mittit certamini p&ae;f&e;uros? Nonne Pylas, & Gr&ae;cia aditus tenet? nonne p&ae;fidis & peregrino milite loca illa tuetur? Nonne etiam in accipiendis Apollinis oraculis p&ae;rogatiuam habet repulsis nobis & Thess&al;is & Dorientib. & aliis Amphictionibus: in cuius dignitatis societate nec Gr&ae;ci omnes veniunt? Nonne Thess&al;is p&ae;scribit rationem gerend&ae; reipublic&ae;? nonne peregrinos milites ad Porthnum mittit, populum Eretrienúm eie&cturos? nonne alios Oreú, Philistidem tyr&anum imposituros vrbi? Sed Gr&ae;ci tamen haec tolerant: eodemque modo, quo qui grandinem (vt mihi quidem videtur) spectant: optat quisque ne in suos agros deferatur: prohibere conatur nemo. Tantum autem abest vt illatas ab eo Gr&ae;ciae c&oum;elias quiscquam vindicet: vt neque suas quisque iniurias vlciscatur, hoc enim iam extremum est. Nonne Corinthiorum oppida, Ambraciam & Leucadem, inuasit? nonne Ach&ae;is Naupactum ademptam, Aetolis traditurum iurauit? nonne Thebanis Echinum eripuit. An non contra Byzantios nunc ducit exercitum, focios quorú nonne vestros? Omitto caetera, sed Chersonesi maximam habet urbem Cardiam. Cum ad ad hunc modum tractemur omnes: cunctamur, & eff&eminati sumus, & ad proximos respicimus, aliis aliq diffidentes, eo tam aperte nobis insultante. Quid vero facturum putatis eum: qui in vniuersos ita est petulans: vbi nos singulatim omnes subegit? Quae igitur causa est harum rerum? Neque enim sine ratione & iusta causa, vel tum aded alacres erant ad libertatem defendend&am; omnes Gr&ae;ci, vel nunc, ad tolerand&am; seruitutem? Fuit tum aliquid, fuit Athenienses, in populi animis, quod nunc non est: quod Persarum opul&e;ntiam vicit: quod Gr&ae;ciae libertatem asseruit: quod neque naualibus, neque terrestribus in p&ae;liis succubuit. id postquam núc; perditum est, omnia corrupit, & totam Gr&ae;ciam sursum deorsum permisit. Quid igitur fuit illud? Nihil multiplex, aut artificiosum: sed vniuersale & perpetuum odiú eorum, qui a dominandi cupidis, aut etiam Gr&ae;ciam corrumpere conantibus, pecuniam accipieb&at;. Grauiússimum crimen erat, si quis acceptorum munere conuinceretur: eúmque maximis p&ae;enis afficiebant: neque deprecationi erat, aut veniae quicquam loci. Proinde occasionem singularum rerum, quam fortuna etiam negligentibus contra attentos & ignauissimis contra strenuissimos saepe suppeditat, a nemine vel oratore, vel imperatore nudin&ari licebat: neque etiam concordiam inter nos: neque diffidentiam aduersus Barbaros & tyrannos: neque denique tale quicquam. Nunc tanquam e foro & diuendita sunt haec omnia: & contra importata ea, per quae Gr&ae;cia & periit, & laborauit. Ea quae sunt? Admiratio, si quis aliquid accepit: Risus, si confitetur: Venia, si conuincitur: Odium, si quis ista reprehendit: caetera omnia, quae p&e;dent a corruptelis. Na & triremes, & multitudo hominum, & pecuniarij reditus, & reliqui apparatus copia, caetera denique quib. vrbiú vires aútimari solent, núc; omnia multo & plura & maiora sút, quam superiori aetate. sed vniuersa haec inutilia, irrita, manca fiunt per eos qui eauponantur. Ac eú quidem esse núc; statum rerum, ipsi profecto videtis: neq; meo testimonio indigetis

Causa ignavia est, luxurii seruitus auaritia, ad prodicionem impellens.

κατακρίνειται ἐπὶ τῶν πολλῶν γίγνεται. ὅπῃ δ' ἔπερ ταῦτ' ἔχει. τὰ μὲν ἔν' ὄρεσι τεθήκε, καὶ ἔθεν ἔμευ πρὸς δεῖδα μέρτυρος, τὰ

A ἀλλ' ἄδὲ βαρβαρὸς ἐν τεύθει, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν ἀλλ' ὄλεθρου μακροτέρου, ὅθεν οὐ δ' ἀδράπεδον ἀπανδαῖον οὐδὲν ἴω πρὸς θεὸν κορίαδι, καὶ τοι, πὶ τ' ἐσχάτης ὑβρείως ἄπολείπει; οὐ πρὸς τὰ πόλεις ἀνηκενéνα, πίνσι μὲν τὰ πύδια, τὸ κοινὸν τῶν ἑλλήνων ἀγώνια καὶ αὐτὴς μὴ παρή, τῶν δούλων ἀγωνοθετήσοντας πᾶμπαι κύριος ἢ πυλῶν, καὶ τῶν ὀπί τῶν ἑλλήνων παρόδων ἐστὶ καὶ φεσσεύεις καὶ ξένοις τοῖς τόποις τοῦτοις κατέχει ἔχει ἢ καὶ τὸ πρὸς μαχίταιαν τὸ θεῖον παρόσασιν ἢ μῶς, καὶ θετ' αλοῖς καὶ δωρειάς, καὶ τοὺς ἄλλοις ἀμφικτύονας ἢς οὐδέ τις ἑλλήσιον ἅπανσι μέτεσι γράφει ἢ θετ' αλοῖς, ὃν πνα γρή ἔσπον πολιτεύεαδ; πᾶμπαι ἢ ξένους, τῶς μὲν, εἰς πορθμόν, τὸ δὴ μὸν ἐμβαλόντας τῶν ἐρέξείων τοῖς δ' ἐπ' ὠροῖν, φιλιεῖδην τύραννον κατασῆσονται, ἀλλ' ὁμῶς ταῦθ' ὁρῶντες οἱ ἑλλήνες, ἀνέχονται καὶ τὸ αὐτὸν ἔσπον, ὃν περ οἱ τὸ χαλαρὸν, ἔμοι γε δοκοῦσι θεωρεῖν. ἀχρονὸν μὴ καδ' ἑαυτοῖς ἕκαστοι χρεῖσται κωλύειν ἢ οὐδέ τις ὀπηρεσθῆν. οὐ μόνον δ' ἐφ' οἷς ἢ ἑλλὰς ἐβίβη) ὑπ' αὐτῆς οὐδέ τις ἀμυλέ) ἀλλ' οὐδ' ἰσῶν αὐτὸς ἕκαστος ἀδινῆται. τῶ γὰρ ἡδὴ τοῦ χατὸν ἐστὶν κ κερινθίων ἐπ' ἀμπερακίαν ἐλήλυθε καὶ λδ κῶδα; οὐκ ἀχαιῶν

B νῶν παρὶ τὸν ἀρελόνδρος, ὁ μὲν οὐκ ἀπὸ τῶν ὀπηρεσθῆν οὐκ ἀχαιῶν ἐχθρὸν ἀρήρηται; καὶ νῦν ὀπὶ τῶν εἰσοπῶν; πορθύεται, συμμάχους ὄντας οὐκ ἡμῶν; εἰ δ' ἄλλοι. ἀλλὰ χερρόνησον τὸ μεγίστων ἔχει πόλιν καρδία. ταῦτα ὅτι νῦν πάχοντες ἅπαντες, μάλλωδρον καὶ μαλακίζομεθα, καὶ πρὸς τοὺς πλησίον βλέπομεν, ἀπιστοῦτες ἀλλήλοισι, ἔπερ φανερός πάντας ἡμᾶς ἀδικοῦντο; καὶ τοὺς ἅπανσι ἀσέλγως οὕτω χρωῖδρον, πὶ οἵεσθε, ἐπειδὴ καδ' ἕνα ἡμῶν ἕκαστος κύριος χηῖται, πεισσει; πὶ οὐκ αἰτίων τουτων; οὐ γὰρ αὐδὸ λόγον καὶ δικαιοσύνην οὔτε τὸ τ' οὔτε εἶχον εἰσὶ μῶς πρὸς ἐλλὰς πρῆσαν ἅπαντες οἱ ἑλλήνες. οὐτὲ νῦν πρὸς τὸ δουλοῦεν; ἢ τὸ τὸ τ', ἢ, ὡ ἀνδρες ἀδελφοῖ, ἐπὶ ταῖς τῶν πολλῶν ἐξουσίαις, ὃ νῦν οὐκ ἐστὶν ὃ καὶ τῆ περσῶν ἐξαίτησε πλούτου, καὶ ἐλλὰς πρῆσαν ἢ γὰ τὸ ἐλλὰς καὶ οὐτὲ ναυμαχίας, οὐτὲ πῆς μάχης οὐδεμίας ἢ ττατο. νῦν δὲ ἀπολωλός, ἅπαντα λελύμανται καὶ ἀπὸ καὶ κατὸ πεποίηκε τὰ τῶν ἑλλήνων πρὸς ἡμᾶς. πὶ οὐκ ἴω τῶ; οὐδὲν ποικίλον οὐδὲ σφόν' ἀλλ' ὅπ τοῖς ὀπηρεσθῆν ἀρχῆν ἀεὶ βελούδρον, ἢ καὶ δὲ φέρειν τὴν ἑλλὰδα χρηματὶ λαμβάνοντες, ἅπαντες ἐμίσειν καὶ χαλεπὸνταπὸν ἢ, τὸ

C δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι καὶ τιμωρεῖα, μεγίστην τῶτον ἐκόλχρον καὶ ὀπηρεσθῆν οὐδεμίας ἢ οὐδὲ συγγνώμη. τὸν οὐκ ἡμῶν ἕκαστος τῶν πρὸς ἡμᾶς, ὃν ἢ τῶ καὶ τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τὸν πρὸς ἡμᾶς καὶ τοῖς μηδὲν ἐδέλῃσσι ποιεῖν, καὶ τῶ πᾶσι ἀ πρὸς ἡμᾶς πρὸς ἡμᾶς, πολλαίς ὀπηρεσθῆν ἀζει οὐκ ἴω κορίαδι, ὀπηρεσθῆν λεγόντων, οὐδὲ τῶν στρατηγούτων, οὐδὲ τὸ πρὸς ἀλλήλοισι ὁμόνοιαν, οὐδὲ πᾶν πρὸς τοῖς βαρβαροῖς καὶ τοῖς τυραννοῖς ἀπιστίαν, οὐδὲ ὄλωσ τῶν τοιούτων οὐδὲν. νῦν δὲ ἅπαντ' ὡς περ ὄλε ἀροθῆ, οὐκ ἔπερ ατα τᾶ αὐτῆσθκται ἢ ἀπὶ τούτων, ὄφ' ὂν ὀπηρεσθῆν καὶ νεοσθικεν ἢ ἑλλὰς. ταῦτα δὲ ἔσι πῆς ἡλος. εἴ πῆς ἐλλήσι π. γέλωσ, ἀφ' ὁμολογῆ συγγνώμη, τοῖς ἐλεγχθῆν οὐδεμίας, μῖσος, ἀπὶ πύτοις πῆς ἐπιμα. τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἐκ τῶ δωροδοκίᾳ ἢρηται, ἐπεὶ ξίφεις γὰ καὶ σωματῶν πλῆθος, καὶ χρηματῶν πόροςδοσι, καὶ ἄλλης κατασίδης ἀφθονία, καὶ τὰ ἄλλα, οἷς ἀπὸ πῆς ἰχρῦεν τὰς πόλεις κέρνοι, νῦν ἅπαντα καὶ πλείω καὶ μέγω ὅτι τῶ τότε πολλῶ. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἀχρηστα, ἄπαρα

τυρος, τὰ δ' ἐν τοῖς αἰώθευ χρόνοις, ὅτι τὰ πάντα τούτων εἶ-
 χεν, ἐγὼ δηλώσω ἐ λόγους ἐμαυτῶ λέγων; ἀλλὰ γράμμα-
 τα τῶν προγράφων τῶν ἡμετέρων δεκνύων; ἀ κείνοι κατέ-
 θετο, εἰς σὴλην χαλκίῳ γράσαντες, εἰς ἀκρόπολιν ἐχίνα
 αὐτοῖς ἡ γρησιμα (καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς τῶν γραμμῶν τὰ
 δεόντα ἐφρονου) ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς ἐχητε ὑποδείματα καὶ
 ὑποδείματα, ὡς ἴσως τῶν τοιούτων σπουδαίειν προ-
 σήκει. τί οὐδ' ἔλαβε τὰ γράμματα; Ἀρθμος φησὶν ὁ πρὸ
 ναϊκός, ὁ ζελεΐτης, ἀπμὸς ἔστω καὶ πολέμιος τῷ δήμῳ τῶν
 ἀθλων καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸς καὶ γῆρας, εἶθ' ἡ αἰτία
 προσηραπῆ, δι' ἣν τὸ ἐχέτο ὅτι τὸν χρυσὸν πέντε
 τῶν μῆδων, εἰς πελοπόννησον ἤγαγν, οὐκ ἀθλιώζε. ταῦτ'
 ἐστὶ τὰ γράμματα. λογίζεσθε δὴ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, καὶ
 θεωρεῖτε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, τίς ἄν ποτε ἡ δόξα τῶν τότε
 ἀθλων τῶν ταῦτα ποιούτων; ἢ τί τὸ ἀξίωμα; κεί-
 νοι ζελεΐται πινὰ ἀρθμον, δεῦλον βασιλέως (ἢ γὰρ ζελεΐται
 ἐστὶ τῆς ἀπίας) ὅτι τὰ δευτέρα δὲ κενῶν χρυσίον ἤγαγν
 εἰς πελοπόννησον, οὐκ ἀθλιώζε, ἐχέθον αὐτῶν ἀνεραψαν
 καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γῆρας, καὶ ἀπμὸς εἶθ'. τί το
 εἶθ' ὅτι οὐκ ἔλαβε αὐτῶσι πε φήσιν ἀπμὸν (τί γὰρ τὸ
 ζελεΐται τῶν ἐμελλεν, εἰ τῶν ἀθλων κοινῶν μὴ μεδέξεν
 ἐμελλεν;) ἀλλ' οὐ τὸ το λέγει ἀλλ' ἐν τοῖς φονικοῖς γέ-
 γραπται νόμοις, ἵνα ἄν μὴ διδῶ δίκης, φόνου δικάστα-
 δαι, ἀλλ' ὡς ἄν τὸ ἀποκτεῖναι, καὶ ἀπμὸς φησι τεθ-
 νάτω. τὸ δὴ λέγει, καθερὸν τὸν τούτων πινὰ ἀποκτεῖ-
 ναντα εἶθ'. οὐκοῦν ἐνόμισον κείνοι τῆς ἀπμὸν τῶν ἐλ-
 λων σωτηρίας αὐτοῖς ὅτι μελιτήρον εἶθ'. οὐ γὰρ αὐ-
 τοῖς ἐμελλεν, εἶπε ἐν πελοποννήσῳ πινὰ ὠνεῖται, ἢ ἀφ' αὐ-
 ρει μὴ τὸ εἶθ' ὑπολαμβάνουσιν, ἐκόλουν εἶθ' οὕτω καὶ ἐπι-
 μωροῦτο, οἷς αὐτὸ ἀιδοντο δευροδοκίας, ὡς τε καὶ
 σελίτας ποιεῖν. ἐν ἡ τούτων, εἰκότως τὰ τῶν ἐλλων
 ἔλαβε βαρβαρῶ φοβερά, οὐκ ὁ βαρβαρὸς τοῖς ἔλλησιν.
 ἀλλ' οὐ νυν, οὐ γὰρ οὕτως ἐχέθ' ὑμεῖς, οὐτε πρὸς τὰ τοι-
 αῦτα, εἶπε πρὸς τὰ ἀλλὰ ἀλλὰ πῶς, ἴστω αὐτοῖ. τί γὰρ δεῖ
 πρὸ πάντων ὑμῶν κατηγορεῖν; ἢ ὑποπλησιῶς ἢ καὶ οὐ-
 δὲν βέλπον ὑμῶν, ἀπαντες οἱ λοιποὶ ἔλληες. διόπερ φη-
 μι ἐγὼ γε, καὶ σπουδαῖς πολλῆς, καὶ βουλῆς ἀγαθῆς, τὰ
 παρὰ τὰ ἀφ' αὐτῶν ἀφ' αὐτῶν τίνος εἶπω; κελεύετε, καὶ
 οὐκ ὀργαῖσθε; ἐν τῷ γραμματίου ἀφ' αὐτῶν σκε. ἐστὶ τίνου
 πρὸς ἀφ' αὐτῶν λόγους ἀφ' αὐτῶν ἀφ' αὐτῶν βουλομένων
 τῶν πόλιν ὡς ἀφ' αὐτῶν φίλιππος ἐστὶ τοιούτος, οἷοι ποτ' ἢ
 σταν λακεδαίμονιοι οἱ θαλάττης μὲν ἦρχον, καὶ γῆς ἀπμ-
 σης βασιλέα ἢ σύμμαχον εἶχον ὑφίστατο ἢ οὐδὲν αὐτοῖς;
 ἀλλ' ὁμοῦς ἡμῶν ἀφ' αὐτῶν κακείνοις ἢ πόλιν, καὶ ἐκ ἀνηπάσθη.
 ἐγὼ ἢ, ἐκ ἀπμὸν, ὡς ἐπος εἶπεν, πολλῶν εἰληφόντων ὅτι δὲ
 σιν, καὶ εἶδεν ὁμοῦς ὄντων τῶν νυν τοῖς πρὸς τὸν εἶδεν ἢ ἀ-
 μα πλεόν, ἢ τὰ τῷ πολέμου κενῆσθε, καὶ ὅτι δεδωκέναι.
 πρὸ τὸν μὲν γὰρ αἰούω λακεδαίμονιοις τότε, καὶ πάντα
 τοῖς ἀλλῆς ἔλληνας τέτταρας μῆνας, ἢ πάντες, ἢ ὡράμην αὐ-
 τῶν, στρατεύεσθε, καὶ τῶν τῶν χρόνον ἐμβαλόντας, καὶ κενώσαν-
 τας τῶν τῶν ἀντιπάλων χάραξ ὀπλίταις, καὶ πολιτικοῖς
 στρατοῦμασιν, ἀναχωρεῖν ἐπ' οἴκου πάλιν. οὕτω δὲ ἀφ-
 χαίως εἶχον, μᾶλλον ἢ πολιτικῶς, ὡς τε οὐδὲ γρημάτων
 ὠνεῖσθε παρ' οὐδὲν ὄσθ' ἀλλ' εἶθ' νόμισον πινὰ ἢ προ-
 φανῆ τὸν πόλεμον. νυν δὲ ὄρατε μὲν δῆπου τὰ πλεῖστα
 τοῖς πρὸς τὸν ἀπολωλεκότας οὐδὲν δὲ ἐκ ἀφ' αὐτῶν
 ξείως οὐδὲ ἐκ μάχης γινόμενον. αἰούετε δὲ φίλιππον,
 οὐχὶ τὰ φάλαγγας ὀπλιτῶν ἀγειν, βαδίζοντες ὅσοι
 βούλεθ' ἀλλὰ τὰ φιλῶν ἰππείας, τοξότας ξείνοις, τοῖς τὸν

A Superioribus autem temporibus contrariam fuisse
 rationem: ego declarabo: non mea verba profe-
 rendo: sed scriptum maiorum nostrorum osten-
 dendo: quod illi in aream pilam incisum, in arce
 collocarunt: non ut ipsis vsui esset (nam vel sine illo
 scripto satis erant prudentes) sed ut vos monimen-
 ta & exempla haberetis, quanta res tales sollicitudi-
 ne sint curandæ. Quid igitur ait illud scriptum? Arth-
 mius, inquit, Pythonactis F. Zelites, ignominiosus
 esto, & hostis populi Atheniensis & sociorum, ipse
 & genus eius. Deinde causa est adscripta, propter
 quam id factum est: quod aurum è Media in Pelo-
 ponneseum vexit: non Athenas. hoc scriptum illud
 est. Considerate igitur, per Deos, & cogitate vobis-
 cum, quæ mens fuerit Atheniensium illius tempo-
 ris, qui talia facerent, quæve dignitas illi Zelitam
 quendam Arthmium, seruum Regis (Zelea enim
 Asia est oppidum) quod de domini mandato au-
 rum vexisset in Peloponneseum, non Athenas, ho-
 stem iudicarunt & suum & sociorum, ipsum & co-
 gnationem eius, & ignominia notarunt. Id verò
 nõ est vsitatum quoddam genus ignominia. Quid
 enim Zelita illius intererat, si republica Athenien-
 si non frueretur? Scriptum igitur hoc non vult, sed
 cum in legibus capitalibus continetur, Quorum
 rerum pœnas non dederit: capitis acquiratur: fas
 erat eum occidere. & Ignominiosus, inquit lex,
 moriatur. Proinde cædis absoluit eum, qui horum
 aliquem occiderit. Itaque putabant illi, curam sibi
 salutis Græcorum omnium suscipiendam esse. A-
 lioqui non curassent, si quis in Peloponneseo ali-
 quos emeret, aut corrumperet, nisi ita sensissent:
 neque sic multassent, atque vlti essent, quos acci-
 pere munera animaduertissent, ut eos in pilis pro-
 scriberent. Quæ cum fierent, merito Græcia Bar-
 baro erat formidabilis, non Barbarus Græcis. Nunc
 aliter. Vos enim non ita animati estis, neque his,
 neque cæteris in rebus. Sed quomodo? Nostis ipsi.
 Quorsum enim attinet accusare vos in omnibus?
 Eadem planè ratio est cæterorum Græcorum om-
 nium: qui nihilo sunt meliores vobis. Quapropter
 ego assero, & magnum studium, & bonum consi-
 lium requirere hæc negotia. Quod dicam? iubetis?
 & non irascimini? E tabula recita. Recitatio Tabu-
 læ. Obicitur autem inepta quædam ratio ab iis,
 qui consolari ciuitatem volunt: Philippum non-
 dum esse talem, quales aliquando fuerint Lacedæ-
 monij: qui & mari dominantur, & terra vniuer-
 sa: qui Regem Perfarum socium haberent: qui-
 bus nihil obfisteret: & tamen illos vltam esse no-
 stram ciuitatem, & non abreptam è medio. Ego
 verò, cum omnia, ut in vniuersum dicam, magna
 incrementa cæperint, & hæc veteribus nulla re si-
 milia sint: nihil esse magis arbitror, quàm res bel-
 licas, mutatum & auctum. Primum, audio Lacedæ-
 monios tunc, & omnes cæteros Græcos, quatuor
 aut quinque menses opportuno belli tempore mi-
 litasse: ac tum impressione facta, & hostium agro
 infestato, legionibus & vrbibus copiis, domum re-
 diisse. Adeo autem fuerunt simplices, vel potius ci-
 uiles, ut ne pecunia quidem quicquam ab vilo redi-
 merunt: legitimum quoddam & apertum bellum
 gerebatur. Nunc videtis utique proditorum opera,
 plurima periisse: nihil instructa acie collaris que si-
 gnis geri. Auditis Philippum, non quia legiones
 armatas ducit, ire quolibet: sed quod ferentariis,
 equitibus, sagittariis peregrinis, tali exercitu in-
 structus est. Quibus dum pollet, cum in eos irruit

Arthmij
 Zelita pro
 scriptione,
 veteri se-
 ueritatem
 probat.

Nõ tã Phi-
 lippi me-
 tuendã ef-
 se potẽtiã,
 quàm vigi-
 lantiã, calli-
 ditatẽ, lar-
 gitiones.

ἐξερτήσθε στρατόπεδον, ἐπειδὴν ἡ τοῦτοῖς κρατῆρ πρὸς

φιλιππίδην, καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς, αἰδομένους ἀπεσπείρωσι. Α
 συσραφέντες ἢ ἀθροῦσι πολλοὶ, καὶ χρηρῶν ἔχοντες φί-
 λιππων, καὶ ἀφ' αὐτῶν παρ' ἐκείνου ἀπάγουσι τὸν
 φραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς συνταράσσοντα τὴν πόλιν.
 ὁρῶν ἢ ταῦθ' ὁ δῆμος ὁ τῆς ἀρετῆς, ἀπὸ τῆς τῶν μὲν βου-
 λῶν, τοῖς δὲ ὑποτυμπανίσαι τοὺς μὲν, οὐκ ὠρῶντο, τὸ δὲ
 ἐπιτήδειον ἔστ' αὐτῶν παθεῖν ἐφ' ἡ, ἐπέχαιρε μὲν ταῦθ' οἱ
 μὲν, ἐπὶ δὲ συστάς ὁπόσως ἠβούλοντο, ἐπεσπείρωσι, ὅπως ἢ
 πόλις ληρθῆσεται, καὶ κατασκευάζοντο τὸν φραῖον, τῆς δὲ
 πολλῶν εἰς αἰδοίτο, εἰς ἡ κατεπεπληκτο, τὸν φραῖον
 οἷα ἐπαθε μεμνημένος, οὐτὸς δὲ ἀδελφῶς δέκεντο, ὡς τε
 οὐ φραῖον ἐτόλμισεν, ἐδίδε τοῦτου κακοῦ φραῖον-
 τοσ, ῥῆξαι φραῖον, ἀπὸν δεσποδυσταίμοι φραῖον ταῦτην
 φραῖον οἱ πόλεμοι πηνιγῶντα δὲ οἱ μὲν, ἠμύνοντο,
 οἱ δὲ, φραῖον δίδουσαν, ἢ πόλεως οὕτως ἀλυσῶσ ἀεζῶσ
 ἔκακῶσ, οἱ μὲν ἀρχουσι, καὶ τυραννοῦσι, τοὺς τότε σὺζον-
 τας αὐτοῖς, καὶ τὸν φραῖον, ἐπίμοις οἷας ὁποῦν ποιεῖν,
 τοὺς μὲν ἐμβαλόντες, τοὺς ἢ, δεσποκτείναντες. ὁ δὲ φραῖος
 ἐκείνος, ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν, ἐργῶ μὲν τυραννίας, ὅτι καὶ δι-
 κῆως καὶ φραῖος φραῖον τῆς πολιτῆς ἀβεισῆκει φιλιπ-
 πῶ, πῶ οὐ ποτ' αἶπον, θαυμάζει ἴσως, τῆς ἔ τοὺς ὀλυμ-
 πίοις, ἔ τῆς ἐρεβείας, καὶ τῆς ἀρείας ἠδὸν φραῖος τῆς φραῖον
 φιλιππῶ λέγοντας ἔχων, ἢ τοὺς φραῖον αὐτῆς, ὅπερ καὶ παρ'
 ὑμῖν, ὅπ, τοὺς μὲν φραῖον τῆς βελπίσου λέγουσιν, οὐδὲ βουλο-
 μένοις ἐνεσιν εἰσὶτε φραῖος χάρην οὐδὲν εἰπῶν, ταῦτ' φραῖ-
 ον αὐτῶν σποτῶν, ὅπως σὺδῆσεται, οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς
 οἱς χαρίζονται, φιλιππῶ συμφορῆταισιν, εἰσφῆρην ἐκέ-
 λδουνοὶ δὲ οὐδὲν, δέιν, ἐφασαν πολεμεῖν, καὶ μὴ πιστεύειν
 οἱ δὲ ἀρεν εἰρωλῶν, ἔως ἐγκατεληφθῆσων. ταῦτα δὲ αὐ-
 τὸν ἔσπον οἱμα κῆρ, ἵνα μὴ κῆρ ἔκαστα λέγω, οἱ μὲν,
 ἐφ' οἱς ἠδὲ χαριζόμεται, ταῦτ' ἔλεγον, οἱ δὲ ἔξ ὧν ἐμάλ-
 λον σὺδῆσεται οἱς φραῖον ἀπέσφαξεν, πολλὰ ἢ καὶ τὰ
 τελύτατα, οὐκ οὕτως οὐτε φραῖος χάρην, οὐτε δὲ ἀγνοῖαν
 οἱ πολλοὶ φραῖοντο. ἀλλ' ἔσποντα κληρόμοι, ἐπειδὴ
 τοὺς ὄλοις ἠτῶσται ἐνόμιζον, ὁ νῆ τ' Δία, καὶ τὸν ὀπόλλω,
 δέδοικα ἔγωγε μὴ πάσῃτε καὶ ὑμεῖς ἐπειδὴν εἰδῆτε, ἐκ
 λογιμοῦ μηδὲν ὑμῖν ἐπὶ καὶ τοὺς εἰς τῆς ὑπάροίτας ὑ-
 μάσ ὁρῶν, οὐκ ὀρῶσδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι, ἢ γὰρ ἔξ ἐπι-
 τηδες, ἢ δὲ ἀγνοῖαν, εἰς χαλεπὸν φραῖον ὑπάροισι τῶν
 πόλιν, καὶ τοὺς μὴ γῆροισι, ὡ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, τὰ φραῖον
 ἐν τούτῳ, πεθιναῖα γὰρ μελέως κρεῖττον, ἢ κοχακεία τί
 ποιῶσαι φιλιππῶ, καὶ φραῖον τῆς φραῖον ὑμῶν λέγοντων
 πναί, καλῶν γ' οἱ πολλοὶ νῦν ἀπειλήφασιν ὡρεῖτῆς χάρ-
 ῆν, ὅπ τοὺς φιλιππῶ φίλοις ἐπέσφαξεν αὐτῆς, τὸ γ' φραῖον
 ἐν ὠδοῦν, καλῶν γ' ὁ δῆμος ὁ ἐρεβείων, ὅπ τοὺς ὑμετέ-
 ρους μὲν φραῖον ἀπήλασε, κλειτάρχω ἢ ἐνέδωκεν
 αὐτόν, δουλοῦσὶ γε μεσπείμοι, καὶ φραῖον ὑμῶν, καλῶσ
 ὀλυμπίων ἐφείσαστο, τῆς δὲ μὲν λαδένω ἵππαρχον χει-
 ροτονοσῶντων, ἢ δὲ πολλῶν δὲ ἐμβαλόντων, μελέα, καὶ
 κακία, τὰ τοῦτ' ἔλπιζεν καὶ κακῶσ, βουλομένοισι αὐ-
 τοῖς, καὶ μηδὲν ὧν φραῖον ποιεῖν ἐδέλοίτας, ἀλλὰ τῆς
 φραῖον τῆς φραῖον λέγοντων, ἀκρωμένοισι τηλικαύτην ἠγεί-
 ρασ πόλιν οἰκεῖν τὸ μέγεθος, ὡς τε μῆδ' αὐ ὁποῖοῦ ἢ
 δεινὸν πείσασται, καὶ μὲν ἐκείνῳ γε ἀεζῶν, ὡσπερ ποτ' εἰ-
 πῶν, συμβεβητος πνός ἢ γὰρ αὐ ὡρεῖται ταῦτα γῆροισι, νῆ τ'
 Δία, εἰδὲ γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῶσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῶσαι, πολ-
 λὰ αὐ εἰπῶν ἔχον ὀλυμπίοι νῦν, ἀ τότε εἰ φραῖον οὐκ
 αὐ ἀπάλοντο, πολλὰ αὐ ὡρεῖται, πολλὰ φραῖον, πολλὰ
 τῆς δὲ πολλῶν ἔκαστοι, ἀλλὰ τί τούτων ὄφελος αὐτοῖς; ἔως αὐ σὺζῆσαι τὸ σπῆφος, αὐ τε μείζον, αὐ τ' ἐλαττον ἢ,

dem, & gregales eius: animaduersis eorum conati-
 bus. Concitati autem homines multi, & prabitore-
 rem habentes Philippum, & consiliis eius instructi,
 abducunt Euphræum in carcerem, ut reipubl. per-
 turbatorem. Ea videns populus Oritanus, hunc
 aded non adiuit, illósvē in cruciatum egit: ut nec
 his irasceret, & illum meritò illa ferre diceret, ei-
 que insultaret. Deinde illi tantam nacti potestatem,
 quantam voluerant: id agebant, ut oppidum cape-
 retur: & rem confecerunt. Quod si quis è populo
 sensisset: tacebat, & erat attonitus, memor quid Eup-
 hræo accidisset, adeóque miserè cum eis agebatur.
 ut non prius auderet quisquam, tali imminente ma-
 lo vocem rumpere, quàm instructa acie ad muros
 accederent hoites. Tum demum hi oppidum de-
 fendebant: illi prodebant. Oppido ita capto, flagi-
 tiosè & malè, illi imperant, & tyrannide potiuntur:
 iis qui tum & semetipsos & Euphræum defende-
 bant, omniq; fungi officio cupiebant, partim eie-
 ctis, partim occisis. Euphræus autem ille semetipsū
 iugulauit: re ipsa testatus, se iure & integrè pro ciui-
 bus festuisse Philippo. Quidnam igitur causæ sit,
 miramini fortasse, cur & Olynthij, & Eretrienfes,
 & Oritæ magis Philippi defensorib. fauerint, quàm
 suis? Eadem causæ, quæ & apud vos: Quòd ij qui rei-
 publ. consultum volunt, ne quidem si cupiant, quic-
 quam ad gratiam dicere aliquando possunt. Nā res
 ipsæ ut incolumes sint, prouidendum est: illi, his ip-
 sis quæ in Philippi commodum agunt, gratiam in-
 eunt. Tributum conferre iubebat, illi nihil. bellum
 gerendum esse dicebant, & diffidendum: illi pacem
 agendum, donec circumuenti sunt. Cætera eodem
 ferè modo omnia, ne singula referam. Alteri igitur
 ea dicebant, quæ in præsentia delectarent: alteri,
 quæ ad incolumitatem in posterum retinendâ per-
 tinerent: eaque cum offensione coniuncta. Multa
 autem vulgus etiam postremò, non tam vel gratiæ
 causâ, vel per ignoracione ferebat: quàm quod ce-
 dendum esse temporibus videbatur: postquam se
 omnino esse impares putabant. Quod idem, ita me-
 amet Jupiter & Apollo, vereor, ne vobis etiam acci-
 dat, posteaquam videritis vos consilio nihil profici-
 cere. Atque eos qui vos ed redigunt, nõ horreo, sed
 detestor. Aut enim de industria, aut per ignorantia,
 in difficultatem adducit rempublicam. Verùm ab-
 lit, Athenienses, ut res ed redeant. Mori enim mil-
 lies præstat, quàm per assentationem Philippo quic-
 quam conficere, & aliquos vestri defensores abiic-
 cere. Præclara nunc Oritano populo relata est gra-
 tia, quòd Philippi amicis se commiserunt, Euphræū
 autem impulerunt. Præclara populo Eretrienfium,
 quòd vestros legatos repulerunt, Clitarcho se de-
 diderunt. Seruiunt illi sanè, flagris afficiuntur, &
 torquentur. Præclare Olynthiis pepercit, qui ut La-
 sthenem magistrum equitum creauerunt, sic Ap-
 pollonidem eiecerunt. Stultitiæ & ignauiæ est ta-
 lia sperare, atque interim malè consulere, & nul-
 quam officio fungi velle: iis autem qui hostiū cau-
 sam agunt, audiendis, urbem tanta magnitudine se
 incolere existimare, ut extra omne periculum po-
 sita sit. Atqui turpe illud est, si quid post acciderit,
 dicere: Quis verò putasset hæc futura? Hercule ve-
 rd: illud enim atque illud faciendum fuerat: &
 hoc & hoc non faciendum. Multa nunc dicere pos-
 sint Olynthij, quæ tum si præuidissent, non periis-
 sent: multa Oritæ, multa Phocenses, multa quicun-
 que perierunt. Sed quidnam hæc eis profunt? Dum
 nauis est incolumis, siue ea maior siue minor sit:

A desperatione euo-
 cat Athenienses ad
 vigilanciam
 & prouidentiam.

Petoratio, per enumerationem, & exhortationem.

tum decet & nautam, & gubernatorem, & omnem virum esse strenuum: utque nec de industria, nec imprudens, quisquam eam evertat, providere. Nam ubi mare superat, inane est studium. Quare nos quoque Athenienses, dum sumus incolumes: dum urbem maximam habemus: dum opportunitates plurimas, dum existimationem honestissimam: quid agamus, iam dudum aliquis in hoc confessa libenter fortassis rogaret? Ego profecto dicam, atque etiam decernam: ut, si volueris, exequamini. Vbi ipsi in primis vim propulsamus, & instruimus, triremibus, pecuniis, & militibus dico (etenim si alij uniuersi in seruitutem consentiant, vobis certe pro libertate certandum est) hec igitur omnia vbi instruxeritis, & Græcis declaraueritis: ceteros iam conuocemus, & qui hac edocuri sint, legatos passim dimittamus, in Peloponnesum, Rhodum, Chium, ad Regem Persarum inquam. Neque enim ab illius rationibus abhorret, ne istum evertere sinamus omnia, ut, si persuaseritis, socios habeatis & periculorum & sumptuum, si sit necesse: sin minus, rem saltem differatis. Quia enim cum viro, non cum coniunctæ ciuitatis viribus bellum est: ne hoc quidem nullum habet usum: neque superioris anni legationes in Peloponnesum illæ fuerunt irritæ, quas ego & Polyuctus optimus ille vir, & Hegesippus, & Clitomachus, & Lycurgus, & alij legati passim obiimus: neque accusationes, quibus rebus effecimus, ut ille represso impetu nec Ambraciam inuaderet, nec in Peloponnesum irrueret. Illud autem non dico, si ipsi nihil quod necesse est, pro nobismet ipsis agere velimus, alios esse conuocandos. Etenim absurdum fuerit, ut qui ipsi sua deferunt, aliena se curare profiteantur, & dum præsentia negligunt, rerum futurarum metum aliis proponant. Non dico hæc: sed Chersonesitanis militibus pecuniâ dico esse mittendam, & alia quæcumque postulat, faciendâ: ipsi autem nos instruamur, & fungamur officio primi: ac tum demum ceteros Græcos conuocemus, congregemus, doceamus, admoneamus. Hæc sunt ciuitatis tanta præditæ autoritate, quantam vos obtinetis. Sin putatis Chalcidenses Græciam seruaturos, aut Megarense, vos molestias actionum vitaturos: non rectè putatis. Bene enim cum illis agitur, si eorum quisque manserit incolumis. Vobis, vobis id est agendum: vobis maiores vestri munus & decus id per multa & præclara & magna discrimina partum reliquerunt. Sed si unusquisque, quod cupit, id requirès sedebit, & hoc spectabit, ne quid sibi laboris capiendum sit: primum nunquam eos inueniet qui rem gerant. Deinde me tuo, ne omnia quæ nolumus, facere sit necesse. Nam si qui essent, iam olim inuenti essent, cum quidem vos ipsi nihil agere velitis. Sed non sunt. Ego igitur hæc dico, hec decerno: & puto nunc etiam res posse emendari, si hæc fiant. Si quis autem his melius aliquid habet: dicat & suadeat. Quod autem vobis probatum fuerit: id omnes deos precor ut sit ex vobis reipublicæ.

LIBANII ARGUMENTVM quartæ in Philippum orationis.

Idem & huius orationis argumentum est, quod præcedentis, neque quicquam in ea inest amplius aut peculiare, præter illam de concordia rationem. Quum enim diuites à pauperibus dissentiant: Demosthenes operam dat, ut seditionem compestat: plebi tuadens, ne diuitum fortunas publicet: diuitibus, ne lucellum illud quod è publico percipiunt, tenuioribus inuidant. Suadet etiam Atheniensibus, ut regis Persarum per legatos societatem expectant.

Α τότε γρη και ναυτιλ, & κυβερνητην, κη παντ ανδρα εφεξης
 περιθυμον εη και οπως μηδ εκαν, μητ ακων μηδεις αν
 ναβειη τελο, σιοπειδαι, επιδαν η η θαλαττα ιαρχη.
 ματαιος η αυουδη και ημεις τοινυ, ω ανδρες αθηναιοι,
 εως εσ μη σφοι, πολιν μεγαστην εχοντες, ατορμας πλει
 στας, αξιωμα και λισον τι ποιωμεν, παλαι τις ηδεις αν
 ισως ερωτησον κρηται. εγω νη δι ερω, και γραφω δε,
 ωσε, αν βουλησθε, χειρονοησετε, αιτοι περσον αμμιω
 μηροι κη περιασουαζομηροι ξηρησι, γρημασι, και στρα
 πωταις λεγω, και γδ, αν απαντες δουλοδεν δη του συγ
 χορησων οι αλλοι, υμιν γ ιαφ της ελδουθειας αζωνι
 σον, ταυτα δη παυτα περιασουαζομηροι, κη ποιησαι
 τεσ τοις ελλησι φανερα, τεσ αλλοις ηδη περιασουαζομηροι,
 ε τοις ταυτα διδασκοις, ελπιουπωμηρ περισβεσ παν
 ταρου εις πελοποννησον, εις ροδον, εις χιον, εις βασιλια λε
 γω, ουδ γδ τησ ενεινω συμφεροντων αφησκη, τι μη τε
 τον εασαι παντα και ασρηλαδη, αν εαν μη πεισθητε κοινο
 υοις ερητε, ε τησ κινδυνων, κη τησ αιαλαματων, αν ηδη
 ει ημη γρηνοις γε εμποητε τοις περιγρημασι. επιδη γδ
 εστι περος ανδρα, κη ηρη σιωσασος πδλεως ιχμυ ο πολε
 μοσ ουδ ε τετ αρχησον, εδλ αι περισι περσβειη περ τον
 πελοποννησον ενεινω, κη και τηροειη, αν εγω, ε πολυθυ
 κτοσ, ο βελπισοσ ενεινοσι, κη ηρηστωροσ, και ηρηστωμαχοσ
 κη λυκερροσ, κη οι αλλοι, περισβεσ περ ηλδομηρ, κη επι
 ησαιμηρ οπρηειν ενεινον, και μητ, επι αμθεσκιαν ελθειν,
 μητ εις πελοποννησον ορησται, ου μηρ τοι λεγω μηδεν αι
 τεισ ιαφ αι τησ αιαλαματων εδελουτας ποιειν, τεσ αλλοις
 περισκαλειν, κη γδ ειησες, τα ειηκα αιπεισ περ εμδη, κη
 ηρη αλλοετων θασκειν κη δεσαι, και τα παρηντα περι
 εροντας, ιαφ τησ μελδεντων τεσ αλλοις φεβειν, ου λεγω
 ταυτα, αλλα τεσ μηρ ει χειρρονησω, γρηματ ετοσελλεν
 φημι δειν, και ταυλα οσα αξιουσι ποιειν αυτοι, η παρ
 σιδουαζομηρ, και περ τοις αρη ποιουωτας, τετε κη τοις
 αλλοις ελλησι συκαλειν, συνασειν, διδασκειν, νουθετειν.
 ταυτ εστι πδλεως αξιωμα εχουσος, η λικον υμιν υπαρχει.
 ειδη οκεσθε χαλκιδεας τεω ελδουα σωσησ, η μεγαρεας.
 υμεισ δ ετοδρασεσθε τα περιγρηματα, εκ ορδωσ οκεσθε, α
 γρηπητον γδ, αν αυτοι σωζωται τουτων εκασοι. αλλ υμιν
 τελο περισκαλειν, υμιν οι περισκαλειν το το γερασ εκησαν
 το, και καιτελιπον, μη πολλων, και καλων, και μεγαλων
 κινδυνων. ειδη ο βουλεται ζητησ εκασοσ και δεδεται, και
 οπως μηδεν αντοσ ποιησ σιοπων, περ τον μηρ, ουδ ε μη
 ποδ ευρη τοις ποιησοντασ, επιτα δεδομα, οπως μη πτω
 τα οσα ου βουλομεθα, ποιειν ημιν ανωκη γρησεται. ει
 γδ ησαν, ευρωμτ αν παλαι, ενεκα τε μηδεν υμασ αυτοις
 ποιειν εδελεν, αλλ ουκ εισιν. εγω μηρ δη ταυτα λεγω,
 ταυτα γραφω, και οιομαι κη νυ εις επανορτωθηται αντα
 περιγρηματα, τετων γηνομηρων, ειδη περ εχει τουτων τι βελ
 πω, λεγετο, και συμβουλοετω, οπ εη υμιν δεξεια, τετ, ω
 παντες θεοι, σμωνεγχοι.

LIBANII OTYΠOΘEΣIΣ TOY και τα φιλιππου τεταρτου λογου.

Και οσα ο λογοσ πτω αντην ενδουσην εχει τω φουρονη, και
 πλειον ουδεν, ουτε ιδιον, πτω το περ της οικονομιασ πολιτω
 μα, εφερομενην γδ τησ πλουσιων περ τοσ πτωστας, οδη
 μοδενησ και ταπεινησ περιεπειν πτω στην, τω μηρ δηρω παρανωσ, μη
 δημαδεν τωσ τησ πλουσιων ουσιασ τοις η πτωστοις, μη φουρονη τωσ
 εδωσεις τω δημοστω λιμματ, πτωσ, η τουσ δημαδιοις, και περ τοσ
 τον περτων βασιλια, περ σιμαχιασ περιεβδεται.